

Motion till riksdagen 2017/18:886

av Adam Marttinen och Patrick Reslow (SD, -)

Åtgärder mot EU-tiggeri och kåkstäder

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa visumtvång och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbjuda tiggeri och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökade befogenheter för ordningsvakter och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förenkla reglerna för avhysning och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att prioritera tiggeriproblematiken och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Tiggeriproblematiken är stor och växande. Människor störs, oroas och påverkas negativt av tiggarna och de kåkstäder som blir allt vanligare i och kring våra samhällen. Hitresta tiggare ockuperar privat mark och förstör för näringsidkare, och våra parker, där barn leker, används inte sällan som toaletter. Det är inte acceptabelt.

Dels är lagarna bristfälliga på flera områden, dels är det ett problem att de lagar och regler som finns inte efterföljs. Ytterligare problematiskt är det att det inte heller leder till några konsekvenser när befintliga lagar åsidosätts. Det handlar alltså även om ett problem inom polisen, som inte förmår att ha tillräckligt med poliser på våra gator och torg. Detta har Sverigedemokraterna tidigare uppmärksammat i bland annat kampanjen ”Inga fler papperspoliser”.

Utöver detta finns det även ett ledningsproblem där man måhända oroar sig för tänkbara mediala reaktioner ifall man faktiskt skulle se till att lagarna upprätthålls. Det bottenar självfallet också i en politisk ovilja från de sju partierna i riksdagen som vill underlätta för EU-tiggarna snarare än att ta tag i problemen.

Sverigedemokraterna är det enda parti som tar detta på allvar. Vi vill göra det omöjligt att resa hit, utnyttja vår öppenhet för att tigga och bygga upp slumområden mitt i våra vackra städer.

Inför visumtvång

Införandet av visumtvång för de länder som EU-migranterna primärt kommer från löser de flesta problemen med det utländska tiggeriet då denna åtgärd hindrar dem från att resa fritt till landet.

Ett nationellt tiggeriförbud

Tiggeri är inte vägen ur fattigdom, istället medför det en risk att cementera fattigdom och utanförskap där barn växer upp utan att gå i skolan. Sverigedemokraterna vill därför se införandet av ett nationellt tiggeriförbud.

Utökade befogenheter för ordningsvakter

Idag kan ordningsvakter inte kräva identifikation eller utdela ordningsböter. Eftersom polisen tyvärr inte har den närvaro som krävs på gator och torg anser vi att det bör utredas hur ordningsvakter ska kunna förordnas av polisen att få identifiera personer och utdela ordningsbot inom LOV-områden. Det bör även utredas en lagändring som gör att polisen kan delegera rätten att avhysa till ordningsvakter.

Förenkla reglerna för avhysning

Polismyndigheten får förelägga en person att ta bort anordningar som placerats på offentlig plats som tillstånd eller i strid med kommunala ordningsföreskrifter. En offentlig plats är en väg, gata, trottoar, park eller liknande som är upplåten för allmänheten, det vill säga en plats som ofta används. Platsen ägs ofta av kommunen. Följs inte föreläggandet får Polismyndigheten vidta åtgärden. Polismyndigheten får även ingripa för att avvärja en straffbelagd handling.

Det första problemet är att polisen inte ingriper i de fall EU-tiggarna utnyttjar offentlig plats för bostadsändamål. Det sker regelbundet och kan bevittnas runt om i våra städer. Här har vi med andra ord ett polisledningsproblem som måste åtgärdas. Eventuellt krävs det även förtydliganden i lagen.

Gäller det däremot en otillåten bosättning på en plats som inte är offentlig är ordningslagen inte tillämplig och markägaren får i stället vända sig till Kronofogdemyndigheten för att ansöka om särskild handräckning. Men för att kronofogden ska avhysa dem tvingas markägaren att dokumentera deras boende. Utöver det måste markägaren identifiera de boende, och för att göra detta ber man om polisens hjälp, vilket ofta tar lång tid. Sedan kostar det 600 kronor per person som ska förmås flytta och betalningsansvaret hamnar ofta på sökanden. Utgångspunkten är också att svaranden ska delges ansökan, få tillfälle att yttra sig och kunna överklaga Kronofogdemyndighetens beslut. Hela denna process är långdragen, ineffektiv och leder till att EU-migranterna ges tid att skräpa ner och ockupera allmänna områden. Ett sådant exempel är kåkstaden i Malmö. Dessutom måste hela processen upprepas om lägren

bara flyttas några meter. Vi föreslår därför att kronofogden inte ska ha med dessa frågor att göra, att någon så kallad ”besittningsrätt” inte ska föreligga i dessa fall samt att polisen när som helst ska kunna avlägsna boende i illegala kåkstäder utan något specifikt krav på identifikation eller dokumentation.

Prioritera tiggeriproblemet

En stor del av problematiken som beskrivits här beror på passivitet från polisedningens sida. Vi anser att avhysning och efter det av-/utvisning av EU-migranter som tigger och uppför kåkstäder bör vara en av de prioriteringar som åläggs polisen.

Adam Marttinen (SD)

Patrick Reslow (-)